

KEURMERK VOOR KWEEKVIS KENT GRENZEN

- Niet alle consumenten willen duurdere kweekvis.
- In ontwikkelingslanden blijft certificering achter.

Bijna 5 procent van de kweekvis in de wereld voldoet aan het keurmerk voor duurzame vis van ASC. Dat aandeel kan groeien tot 12,5 procent, meer vraag is er niet. Dat stellen milieuwetenschapper Simon Bush en zijn collega's deze week in *Science*.

De teelt van kweekvis neemt wereldwijd snel toe. Inmiddels wordt meer vis in visvijvers op land en aan de kust gekweekt dan er wilde vis in zee wordt gevangen. Deze 'blauwe revolutie' gaat echter gepaard met watervervuiling, aantasting van ecosystemen en uitbuiting van personeel. Daarom hebben bedrijven en ngo's samen duurzaamheidscriteria opgesteld in de Aquaculture Stewardship Council (ASC).

Dertien vissoorten, waaronder zalm, tilapia en pangasius, worden inmiddels met dit logo verkocht, maar die verkoop bedraagt slechts 4,6 procent van het totaal. Volgens Bush, die het artikel samen met Wageningse en internationale collega's schreef, is de potentiële vraag naar duurzame kweekvis in

Kweekkorven aan de westkust van Schotland.

Europa, Noord-Amerika en Australië zo'n 12,5 procent van de totale productie. De rest van de kweekvis wordt vooral verkocht in Aziatische landen waar de consument minder waarde hecht aan duurzaam geproduceerde producten.

CERTIFICEREN IS KOSTBAAR

En die extra marktwaarde voor duurzaamheid moet er wel zijn, betoogt Bush, omdat de producen-

ten extra kosten moeten maken om aan het ASC-keurmerk te kunnen voldoen. De onderzoeker ziet nog meer grenzen aan de certificering. Veel viskwekers in ontwikkelingslanden zijn niet in staat om vis met een duurzaamheidslogo te leveren, omdat ze te klein zijn of geen internationaal handelsnetwerk hebben. Certificeren is complex en kostbaar en vergt management dat de meeste vistelers in het

Zuiden ontberen, aldus de onderzoeker.

Bush denkt dat we meer duurzaam geproduceerde kweekvis kunnen krijgen door met wetgeving en handhaving duurzame productiemethoden af te dwingen in ontwikkelingslanden. Hij vindt daarom dat internationale organisaties een bredere aanpak dan alleen keurmerken moeten kiezen om duurzaamheid te bevorderen. **AS**